

וגובה מנכסים משועבדים –

And he can collect from the encumbered properties

OVERVIEW

A debt (חוב) may be collected from משועבדים נכסים provided that the debt was public knowledge (there is a קול). Otherwise, in order to protect the consumers (לקוחות), a debt can only be collected from the debtor's own assets (the בני חורי), but not from משועבדים. The קול (publicity) that there is a debt is created by the עדים. All agree that עדי חתימה create a קול and therefore a גובה מנכסים משועבדים can be with שטר חתימה.

Our תוספות will be discussing whether עדי מסירה alone can also create this קול (according to ר"א); thereby enabling a שטר that was accompanied by עדי מסירה only, and had no עדי חתימה, to collect from משועבדים¹. This will depend on how we interpret the statement of ר"א that a גט with only עדי מסירה is כשר and it is גובה מנכסים משועבדים. The question at hand is; was ר"א referring only to the debt incurred by a גט אשה, namely the payment of the כתובה,² or was he referring to all debts, that they can all be collected from משועבדים as long as there are עדי מסירה.

לשון שני פירש בקונטרס אם שטר מלוה הוא גובה מנכסים משועבדים -

The second interpretation of רש"י is that the statement 'וגובה מנכסים משועבדים', is to be understood, that **if it is a note of a loan** that did not have עדי חתימה, there were only עדי מסירה present, nevertheless the מלוה **may collect his debt even from the secured properties** that were already sold.

וכן נראה לרבינו תם עיקר -

And the ר"ת agrees as well that this interpretation is the correct one -

דאפילו בשאר שטרות גובה בעדי מסירה מנכסים משועבדים -

That even by all other documents, not only by a גט אשה, one may collect what is owed to them from משועבדים on the basis of the עדי מסירה alone, without עדי חתימה.

תוספות will now bring a proof to support this view:

כדמשמע בפרק בתרא (לקמן דף פו,ב) דאמר רב הלכה כרבי אלעזר בגיטין -

¹ There is no question that the עדי מסירה כרתה of דין (according to ר"א) applies to all שטרות. The discussion at hand is only if it is also ממשעבדי גובה or only בני חורי.

² The reason why a כתובה may be different will be explained later in this תוספות. See footnote # 10.

As is implied further in our מסכת in the last פרק where רב said; ‘the הלכה is like א"ר in the cases of גיטין’ that כשר עדי מסירה כרתי and a גט without עדי חתימה is כשר עדי. The גמרא there asks; do you mean to imply by this statement,³ that -

ובשאר שטרות לא והא קתני וגובה מנכסים משועבדים -

By other documents the הלכה is not according to א"ר; we do require עדי חתימה! This cannot be for we learnt in the משנה that א"ר said; ‘and he may collect from משועבדים מנכסים’. The same א"ר who states that a גט is כשר עדי with מסירה only, maintains as well that with such a document one may collect from מנכסים משועבדים. The term וגובה מנכסים משועבדים would indicate that א"ר maintains his position that עדי מסירה כרתי by all documents that can be משועבדים, which would include שטרי חוב. Therefore if רב supports א"ר he should not limit it to גיטין alone.⁴

אלמא דרבי אלעזר איירי נמי בשאר שטרות -

We can derive⁵ from that גמרא, that א"ר is discussing other שטרות as well⁶ as גיטין.

תוספות asks a question:

וקשה דאמר בגט פשוט (בבא בתרא דף קע"א) הוחזק כתב ידו בבית דין מהו -

And there is a difficulty; for the גמרא queries in פשוט גט פשוט, פרק גט פשוט, ‘what is the ruling if the borrower’s handwriting is established in ד?׳⁷

פירוש מהו שיגבה ממשעבדי -

The explanation of this query is; whether the lender may collect his debt from משועבדים מנכסים, since there were no עדי חתימה.⁸

ומייתי מהך דגיטין דקתני וגובה מנכסים משועבדים׳⁹ -

And the גמרא quotes from this משנה in גיטין, which states ‘and he may collect from משועבדים מנכסים’; from which we can derive that even though

³ שטרות and גיטין only מכשיר רב and limited it to be qualified his support of א"ר רב.

⁴ The גמרא there responds, that רב understands that א"ר made two separate statements; one concerning גיטין and another concerning שטרות. רב agrees with א"ר only concerning גיטין.

⁵ See ‘Thinking it over’ # 2.

⁶ If the phrase וגובה מנכסים משועבדים is referring only to the collection of the כתובה, the גמרא should not have asked rather the גמרא could have asked at most לא ולענין כתובה. The fact that the גמרא asks proves that the גמרא understood the phrase משועבדים מנכסים to mean that any שטר with מסירה (only) is משועבדים מנכסים.

⁷ there explains this as follows: After the לוי gave the מלוה a note in his own handwriting stating that he owes him a sum of money, the לוי subsequently came to ב"ד and admitted that this is his handwriting. כתב יד then wrote (for the מלוה) a הנפק; notarizing and authenticating this ב"ד.

⁸ From רשב"ם there, it is evident that the query is concerning the properties that the לוי sold after ב"ד issued the הנפק.

⁹ That just as by גיטין you can collect ידו בכתב ידו if there are עדי מסירה, here too if there is a הנפק on ידו it is as good as עדי מסירה and you may collect from משועבדים מנכסים, even though there are no עדי מסירה nor עדי חתימה.

there were no עדי חתימה; nevertheless he may collect from משועבדים. This would seem to resolve the query there; however –

ומשני שאני התם דאיכא כתובה -

The גמרא **refutes** this proof by saying **'it is different there** by גיטין, because **there is a כתובה** that was signed by witnesses, therefore she may collect from נכסים משועבדים.¹⁰ However, in the case of a regular שטר חוב, if there were no עדי חתימה, even if it was written בכתב יד הלוה and there was a הנפק (or עדי מסירה) you may not collect from נכסים משועבדים.

concluded quoting the גמרא in ב"ב, and will now explain the difficulty:

משמע דדוקא בגט איירי ולא בשאר שטרות -

It is apparent from that גמרא that the phrase 'וגובה מנכסים משועבדים', is **concerning only a גט; and it is not** discussing **שטרות** as well. This seemingly contradicts the opinion of the ר"ת (as well as the second פירוש in רש"י) that the וגובה מנכסים משועבדים of דין refers to all שטרות, and not only to collecting the כתובה with the גט of עדי מסירה.

offers a alternate reading of the text to uphold his opinion:

ורבניו שמואל בן מאיר גרס התם שאני התם דמשעת כתיבה שיעבד נפשיה¹¹ -

And the רשב"ם has a different reading of the text there in ב"ב. Instead of the text reading as previously quoted in תוספות that, 'שאני התם דאיכא כתובה'; the text reads: **'It is different** in גיטין from our query here in ב"ב, for there in גיטין, **from the time of writing** the note, **he subjugated himself**' to repay even from the משועבדים.

פירוש כשנכתב השטר נכתב כדי למוסרו בפני עדים -

The explanation of the difference between the case in גיטין and the case in ב"ב is; in מס' גיטין **when the שטר was written it was written** with the intent **that it be delivered in the presence of witnesses -**

שיהו עדי מסירה במקום עדי חתימה והוי קול כאילו עדים חתומים -

That these עדי מסירה should be instead of the עדי חתימה and so there is publicity as if עדים would have signed the שטר -

אבל לעיל איבעיא לן הוחזק כתב ידו בבית דין ומסר בינו לבין עצמו -

However, our query previously in ב"ב is concerning a case where **his handwriting was authenticated in בי"ד**, but nothing more, meaning **that the לוה delivered the שטר to the מלוה himself**; there were no עדי מסירה -

¹⁰ See footnote # 2. The עדי הכתובה created a קול; therefore one may collect from משועבדים.

¹¹ This is also how the text reads in our גמרות.

ולא נתכוון אלא להודאה ולא לעשות שטר שיהיה לו קול -

And he had no other intent except to formalize an admission,¹² but he had no intent of creating a שטר from this note that it should have publicity; it was merely an 'IOU'.

והתם לא יועיל אפילו איתחזק בבית דין -

And in that situation even if ה"ה authenticated it, it is of no avail. It will not be considered a שטר to enable the מלוה to collect from מנכסים משועבדים.

will now mention an opposing view:

ורבינו חננאל פירש דההיא דגט פשוט (שם דף קעו,א) פליגא אההיא דמהגרש (לקמן פו,ב) -

And the ה"ה explained that the גמרא in גט פשוט, which stated that only by אשה גט are you מנכסים משועבדים because there is a כתובה;¹³ that גמרא argues against the גמרא in המגרש, which indicated that by all שטרות you can be מנכסים משועבדים. In the opinion of the ה"ה we cannot reconcile these two גמרות, but rather we are forced to conclude that they argue with each other.

ופסק רבינו חננאל שיש לסמוך אההיא דגט פשוט -

And the ה"ה ruled that we are to depend on the גמרא of גט פשוט which indicates that you cannot be מנכסים משועבדים if there are no עדי חתימה

ולא מגבין בעדי מסירה אלא מבני חורי -

And we cannot collect with עדי מסירה alone only from the unencumbered properties; those that are in the possession of the לווה and were not sold.

will now present a difficulty with the opinion of the ה"ה

והא דפריך סתמא דהש"ס בפירקין (דף יא,א) -

And concerning that which the גמרא itself asks later in this פרק -

גבי שטר פרסאה דמסרי באפי סהדי ישראל -

Regarding the case of a Persian שטר that was delivered in the presence of Jewish witnesses. The שטר was written in Persian and was signed by non-Jewish witnesses. However it was delivered to the מלוה in the presence of two Jewish witnesses (who understood what was written in the שטר). The גמרא originally stated that such a שטר could be גובה from בני חורין only. The גמרא asked:

אי הכי ממשעבדי נמי ליגבי -

If so - that all the criteria for a שטר have been met, and the עדי מסירה understand what is written in the שטר, then the מלוה **should be able to collect his debt even from מנכסים משועבדים**. According to ה"ה who claims that in

¹² It was done in order that the מלוה be secure that the לווה will not deny the loan.

¹³ The ה"ה follows the original גירסא that תוספות quoted: 'שאני התם דאיכא כתובה'.

order to be גובה ממשעבדי it must have עדי חתימה, how can the גמרא there ask that it should be גובה ממשעבדי?¹⁴ there are no Jewish עדי חתימה on this פרסאי!

answers: תוספות

לא קשה לפסק רבינו חננאל דמיירי בחתימי עליה שהדי עובדי כוכבים הדיוטות –
There is no contradiction from this גמרא to the ruling of ר"ה for we are discussing a case where lay gentile witnesses signed this שטר –

כדפירש בקונטרס¹⁵ ומשום הכי שלקא דעתין דגבי ממשעבדי -
As ממשעבדי explained and therefore we assumed that he can collect רש"י -
כיון דמסרי באפי שהדי ישראל חשיבי הני הדיוטות כערכאות –

Since the שטר was delivered in the presence of Jewish witnesses, these Persian laymen that signed this שטר are considered as if the Persian Courts signed this שטר. If a שטר חוב is signed by a gentile court it can be גובה מנכסים¹⁶ משועבדים. The Jewish עדי מסירה in conjunction with the Persian עדי חתימה give this שטר the status of ערכאות which can collect from משועבדים. The ruling of the ר"ה pertained only to those cases where there were no עדי חתימה at all; only עדי מסירה. The ר"ה is of the opinion that גכסם משועבדים alone do not have the power to allow one to collect from עדי מסירה.

וגם מלשון הקונטרס מוכיח לקמן דלא גבי ממשעבדי אלא בעדי חתימה:
And also from the text of רש"י¹⁷, it is evident that one cannot collect from משעבדי unless there are עדי חתימה on the שטר.

SUMMARY

There is a dispute whether a שטר חוב that is accompanied with עדי מסירה, but has no עדי חתימה; if such a שטר can be גובה ממשעבדי according to ר"א¹⁸. The ר"ה and the second לשון of רש"י maintain that it can be גובה ממשעבדי; while the ר"ה and the first לשון of רש"י (as well as רש"י on דף יא) maintain that you cannot be גובה ממשעבדי without עדי חתימה.

ר"ה find supports for his opinion based on the גמרא in המגרש, which maintains that the הלכה of משועבדים with גובה מנכסים alone, applies to all שטרות, according to ר"א. Concerning the גמרא in ב"ב the ר"ה follows the גירסא of the רשב"ם, that עדי מסירה are גובה ממשעבדי if initially the לוח intends

¹⁴ See "Thinking it over" # 3

¹⁵ רש"י ד"ה שטרא.

¹⁶ A gentile court is considered honest, and its proclamation is sufficient to render a קול.

¹⁷ Seemingly תוספות is referring to the רש"י on קלא ליה ליה קלא, where רש"י states: דף יא,א ד"ה לית ליה קלא, where רש"י states: דסהדי דחתימי אשטרא. אינון מפקי לקלא וכו', עיי"ש.

¹⁸ There seems to be an agreement (להלכה) that a שטר with עדי מסירה alone is a valid שטר (concerning the inadmissibility of טענת פרעתי for instance); the dispute is only whether it can also be גובה ממשעבדי.

to give over his כתב יד as a שטר to the מלוה in the presence of עדי מסירה. If however there was never any intention that this note of debt be used as a legitimate שטר; it was not intended to be delivered in the presence of עדי מסירה, then even if there is a הנפק it cannot be משועבדים גובה מנכסים משועבדים.

The ר"ה accepts the גירסא in ב"ב that differentiates between the משנה of ג' and the case of כתב ידו, by stating that only by a גט can a woman collect her כתובה with עדי מסירה, since there are עדי חתימה on the כתובה. However by a שטר חוב if there are no עדי חתימה it cannot be ממשעבדי. The ר"ה is of the opinion that we follow the גמרא in ב"ב and not the גמרא in המגרש.

According to the ר"ה the reason the גמרא originally claimed that we should be גובה ממשעבדי in the case of a שטר פרסאי that was delivered in the presence of עדי מסירה ישראל, is because the combination of עדי חתימה פרסאי and עדי ישראל should render this שטר as if ערכאות signed it. However if there are no עדי חתימה at all then, according to the ר"ה (and רש"י), one cannot be גובה ממשעבדי.

THINKING IT OVER

1. Everyone agrees that with עדי חתימה you are גובה ממשעבדי. However with עדי מסירה some are of the opinion that you cannot be גובה ממשעבדי. Why is there this difference between עדי חתימה and עדי מסירה?

2. Explain the difference between the גמרא in המגרש proving that ר"א is discussing שאר שטרות, and תוספות proving that ר"א is discussing שאר שטרות.¹⁹

3. ²⁰sought to disprove the opinion of the ר"ה from the question of the גמרא, that asks: "א"ה ממשעבדי נמי לגבי"; why does תוספות not bring proof instead to the opinion of the ר"ה (and refute the opinion of the ר"ת), from the conclusion of that same גמרא, which states that with עדי מסירה you cannot collect because there is no קול?²¹

¹⁹ See Footnote # 5.

²⁰ See Footnote # 14.

²¹ See (בל"י אות סג and מהרש"א).